

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.922 van 12 juli 2018
in de zaak A. 225.428/XIV-37.743**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Koenraad Hinnekens
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 L. Pasteurlaan 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 7 juni 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 203.594 van 7 mei 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 15 juni 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Verzoeker voert in zijn eerste middel een uitgebreid en onsamenhangend betoog over het gezag van gewijsde van het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Veurne waarbij hij werd erkend als staatloze. Verzoeker gaat echter voorbij aan de pertinente vaststelling in het bestreden arrest dat “[d]e erkenning als staatloze, waarbij louter wordt vastgesteld dat verzoeker door geen enkele staat als onderdaan wordt beschouwd, [...] volledig los [staat] van het verzoek om internationale bescherming, waar

door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt onderzocht of verzoeker in zijn land van gewoonlijk verblijf, *in casu* Jordanië, een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren dan wel of hij er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming” en “[d]at verzoeker in België als staatloze werd erkend [...] op zich irrelevant [is] voor dit onderzoek”. Het eerste middel kan dan ook niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

2. In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn tweede middel aanvoert, wordt in de laatste alinea van punt 3.10.1 van het bestreden arrest wel degelijk geantwoord op zijn uiteenzetting betreffende het voorgehouden niet-kunnen verkrijgen van verblijfsdocumenten in Jordanië en de informatie bijgebracht door de commissaris-generaal (“Immobile Palestinians: ongoing plight of Gazans in Jordan”). Het bestreden arrest voldoet dan ook aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

3. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ maar toont met zijn algemene opmerkingen niet aan dat aan de cumulatieve voorwaarden van dat artikel is voldaan. De Raad van State treedt als administratieve cassatierechter niet in de beoordeling van de zaak zelf en vermag zich dus niet in de plaats van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uit te spreken over de eventuele geloofwaardigheid en/of het voordeel van de twijfel in hoofde van verzoeker. Artikel 800 van het Burgerlijk Wetboek heeft betrekking op de boedelbeschrijving bij nalatenschappen. Er kan niet worden ingezien op welke wijze deze bepaling dienstig kan worden ingeroepen in een administratief cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twaalf juli tweeduizend achttien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams